

VŠICHNI JSOU TEĎ

ALDOUS HUXLEY

KRÁSNÝ NOVÝ SVĚT

REŽIE A KONCEPT
DRAMATIZACE A DRAMATURGIE
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE,
ASISTENTKA REŽIE
SVĚTELNÝ DESIGN

JAŠA KOCELI
BARBORA HANČILOVÁ
KAMILA KRBCOVÁ
DARJAN MIHAJLOVIĆ CERAR
TEREZA KOPECKÁ
MIHA PETRIC

TAJDA PODOBNIK
DAVID A. FRANCKY

OBSAZENÍ

BERNARD MARX
LENINA TURING
JOHN BARBAR
LINDA
FANNY MENDEL
HENRY FORD
DELFI/MOND
THOMAS TESLA, VEDOUCÍ

TOMÁŠ HAVLÍNEK
RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ
TOMÁŠ KRUTINA
RADKA FIDLEROVÁ
MARTINA JINDROVÁ
TOMÁŠ WEISSER
TEREZA HOF
VIKTOR DVOŘÁK

NÁPOVĚDA
INSPICE

IVANA LUPAČOVÁ
SEBASTIAN BLAŽEK

Manažerka provozu Komédie Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Šéf výpravy Adam Pitra. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Garderoba Helena Kmochová. Maskérna Ol'ga Fridrichová. Výroba dekorace Petr Vaňáč – CENTRUM REKLAMY. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

TECHNOLOGIE BYLA STVOŘENA PRO ČLOVĚKA, NE ČLOVĚK PRO TECHNOLOGII

ROZHOVOR ALDOUSE HUXLEYHO S JOHNEM MORGANEM, PŘEVZATO Z ARCHIVU BBC, PŮVODNĚ VYSÍLÁNO 30. 6. 1961 V POŘADU *IN CONVERSATION WITH JOHN MORGAN*

V knize *Brave New World Revisited*, která vyšla asi před dvěma lety, jste tvrdil, že se mnohé z toho, co jste předpověděl, vyplnilo. Mám na mysli například užívání drog a řízení myšlenek lidí ve spánku prostřednictvím přehrávání hudby nebo zpráv přes polštáře a podobně. Ve kterých společnostech se podle vás většina toho, co jste předpověděl, nejvíc naplnila? A je to v Americe, Británii, Rusku, Číně?

Zdá se mi, že to není ani tak otázka národních zvláštností, nebo dokonce zcela politických zvláštností. Myslím si, že když se rozvinou technologické a aplikované vědecké prostředky, mají prostě tendenci být využívány. Myslím, že se dá říct, že celá historie nedávné doby ve vztahu k vědě a technice ukazuje, že pokud zasadíte semínko aplikované vědy nebo technologie, postupně roste. A roste podle zákonů svého bytí a zákony jejího bytí nemusí být nutně stejné jako zákony našeho bytí. Mám na mysli proto ten pocit, který má tolik lidí a který je podle mě vidět v tolika

společnostech: pocit, že člověk je podřízen svým vlastním vynálezům, že je nyní obětí své vlastní technologie, obětí své vlastní aplikované vědy, místo aby ji ovládal.

Jak by to mohl mít pod kontrolou?

To je ten problém. Myslím, že je to možná jeden z hlavních problémů naší doby. Jak tuto věc využijeme? Vždyť to bylo přece uvedeno v evangeliu: Sabat byl stvořen pro člověka, a ne člověk pro sabat. A stejně tak technologie byla stvořena pro člověka, a ne člověk pro technologii. Bohužel však vývoj nedávných společenských a vědeckých událostí vytvořil svět, v němž se zdá, že člověk je stvořen spíše pro techniku než naopak. A my musíme o této otázce začít velmi vážně přemýšlet a zjistit, jak můžeme navrátit kontrolu nad svými vlastními vynálezy.

Ale řekli byste, že Amerika nebo Británie trpí uměním masového přesvědčování nebo vymývání mozků stejně jako diktátorské společnosti?

No, v současné době máme v obou těchto zemích naštěstí značnou ústavní tradici, která takovým aktivitám brání. Jeden z nejschopnějších autorů v oblasti sociologických problémů, francouzský spisovatel profesor Ellul, vidí rozdíl mezi totalitními a západními civilizacemi v podstatě v rozdílu v připravenosti využít technologii okamžitě a na maximum. Engels od počátku tvrdil, že socialismus vzejde z využití technologie až na maximum. A ruský režim byl vždy připraven postupovat v souladu s logikou technologie. Zatímco na Západě si stále pamatujeme Johna Stuarta Milla, Jamese Milla, Jeffersona atd. Stále si matně pamatujeme na příkazy křesťanství a trochu se zdráháme vrhnout se do technologie, dovolit jí, aby nás ovládla. V dlouhodobém horizontu však většinou podlehneme. Ale v krátkodobém horizontu se handrkujeme a zdráháme se, ale máme tendenci nechat se tlačit postupujícími technologiemi určitým směrem, což nepovažují za žádoucí. A myslím si, že o tomto problému musíme začít velmi intenzivně přemýšlet a zjistit, jak můžeme znovu získat kontrolu nad našimi vynálezy. Je to takový problém Frankensteinova monstra.

Předpokládejme, že tento spíše děsivý výhled nastane. Budou lidé v takovém režimu šťastní?

Myslím, že by mohli být. To bylo jedno z poselství *Krásného nového světa* – že je možné, aby lidé byli spokojeni se svým otroctvím. Myslím, že to lze udělat, že se to podařilo v minulosti, ale také si myslím, že by se to dalo udělat ještě účinněji nyní, protože jim můžete poskytnout chléb a hry a můžete jim poskytnout nekonečné množství rozptýlení a propagandy.

To vyvolává otázku, nakolik si člověk skutečně cení svobody nebo nakolik se skutečně bojí být svobodný? Myslíte si, že já, který jsem vyrůstal po válce, jsem méně svobodný než někdo, kdo byl vychován ve 20. letech nebo v 80. letech minulého století nebo v 18. století?

To zcela závisí na tom, kým jste v 80. letech minulého nebo osmnáctého století byl. Pokud jste byl venkovský šlechtic s příjmem, byl jste pozoruhodně svobodný, ale pokud jste byl sedlák na jeho statku, byl jste pozoruhodně nesvobodný. To slovo „svoboda“ je možná v tomto kontextu příliš vágní pojem. Myslím, že se musíme ptát, jaký druh společenského vzorce a jaký druh politického režimu je nejlépe kalibrován tak, aby pomohl jednotlivcům v rámci společnosti a realizoval maximální rozsah jejich žádoucích možností. Je zcela zřejmé, že většina z nás funguje zhruba na 10 procent kapacity. A nebylo by hezké, kdybychom mohli fungovat na 20 procent místo na 10 procent?

Máte nějakou jasnou představu o tom, jak by se to dalo udělat, jaká by to byla společnost?

Mám nápady. Nevím, jestli jsou správné, nebo ne. Vlastně jsem právě dokončil takovou utopickou fantazii, která je opakem *Krásného nového světa*. Je o společnosti, v níž se vážně usiluje o to, aby se její členové mohli realizovat ve svých vytoužených možnostech. Je to pokus o napsání něčeho, co lze nazvat praktickou utopií. Není samozřejmě nic snazšího než vyslovit ideály a říct: no nebylo by to hezké, kdyby všichni byli hodní a laskaví a milující atd.? Jistěže by to bylo moc hezké, ale jde o to, jak tyto ideály realizovat. Jak naplnit své správné sociální a psychologické úmysly? A když se k tomuto problému dostanete, vidíte, že je to velmi složitý problém organizace rodinného života, organizace vzdělávání, organizace

sexuálního života, organizace společenského a ekonomického života. Je v tom zahrnuto nekonečné množství faktorů a snažit se přijít na to, jaké faktory by to měly být, pro mě byla velmi zajímavá práce. Nevím, jestli to bude připadat zajímavé někomu jinému.

Vidíme tedy, že moderní technologie vedly ke koncentraci ekonomické a politické moci a k rozvoji společnosti ovládané (v totalitních státech bezohledně, v demokraciích zdvořile a nenápadně) velkým byznysem a velkou vládou. Společnosti se však skládají z jednotlivců a jsou dobré pouze do té míry, do jaké pomáhají jednotlivcům realizovat jejich možnosti a vést šťastný a tvořivý život. Jak jednotlivce ovlivnil technologický pokrok posledních let? Zde je odpověď na tuto otázku, kterou dal filozof-psychiatr Dr. Erich Fromm:

„Naše současná západní společnost navzdory svému materiálnímu, intelektuálnímu a politickému pokroku stále méně prospívá duševnímu zdraví a má tendenci podkopávat v člověku vnitřní jistotu, štěstí, rozum a schopnost lásky; má tendenci měnit ho v automat, který za své lidské selhání platí rostoucí duševní nemocí a zoufalstvím skrytým pod zběsilou touhou po práci a takzvaném potěšení.“

Naše „rostoucí duševní nemoc“ se může projevit neurotickými příznaky. Tyto příznaky jsou nápadné a velmi znepokojující. „Dávejme si však pozor,“ říká Dr. Fromm, „abychom duševní hygienu nedefinovali jako prevenci symptomů. Symptomy jako takové nejsou naším nepřítelem, ale přítelem; kde jsou symptomy, tam je konflikt, a konflikt vždy naznačuje, že životní síly, které usilují o integraci

a štěstí, stále bojují.“ Skutečně beznadějně oběti duševní nemoci najdeme mezi těmi, kteří se zdají být nejnornálnější.

„Mnozí z nich jsou normální, protože jsou tak dobře přizpůsobeni našemu způsobu existence, protože jejich lidský hlas byl umlčen tak brzy v jejich životě, že ani nebojují, netrpí a nevyvíjejí se u nich symptomy jako u neurotiků.“ Normální nejsou v tom, co lze nazvat absolutním smyslem slova; normální jsou pouze ve vztahu k hluboce nenormální společnosti. Jejich dokonalé přizpůsobení se této nenormální společnosti je měřítkem jejich duševní nemoci. Tyto miliony abnormálně normálních lidí žijí bez rozruchu ve společnosti, které by neměli být přizpůsobeni, pokud by byli plně lidskými bytostmi. Stále chovají „iluzi individuality“, ale ve skutečnosti byli do značné míry deindividualizováni. Jejich konformita se vyvíjí v něco jako uniformitu. Ale „uniformita a svoboda jsou neslučitelné. Uniformita a duševní zdraví jsou také neslučitelné... Člověk není stvořen k tomu, aby byl automatem. A pokud se jím stane, je základ duševního zdraví zničen.“

ÚRYVEK POCHÁZÍ Z DÍLA A. HUXLEYHO:
BRAVE NEW WORLD REVISITED

FOTO:
Patrik Borecký

AUTOR

Aldous Huxley (1894–1964) se narodil do intelektuální rodiny. Jeho dědeček T. X. Huxley, biolog a pedagog, získal přezdívku „Darwinův buldok“ a učil mimo jiné i George Orwella. Aldous prodělal v sedmnácti letech oční chorobu, kvůli které téměř oslepl a musel se vzdát snů o tom, že se stane lékařem. Později se mu zrak částečně vrátil.

Na Oxfordu studoval anglickou literaturu a posléze učil na Etonu francouzštinu. Vydržel to ovšem pouze rok, ve třídě si prý nebyl schopen udržet kázeň.

Důležité konexe na další literáty získal díky lady Ottoline Morell v jejím sídle Garsington Manor, kde hostila mimo jiné členy Bloomsbery Group. Aldous se díky ní seznámil s Bertrendem Russelem, D. H. Lawrenceem i se svou budoucí ženou, hudebnicí belgického původu Mariou Nys. Lady Ottoline pak karikaturně zobrazil ve své knize *Crome Yellow*. Velmi rychle po zahájení literární kariéry přišel úspěch. S Mariou Nys pobývali delší dobu v Itálii u D. H. Lawrence. Huxleyho velmi ovlivnila návštěva USA, která ho motivovala k napsání dystopického románu *Krásný nový svět* (1932). Oproti Orwellově *1984* jsou v *Krásném novém světě* lidé se svým podmaněním spokojeni a díky neustálému přísunu zážitků a zábavy se mohou „ubavit“ až k smrti. Americký přístup ke kultuře a konzumu Huxleyho zčásti fascinoval i děsil. Později se přestěhovali se ženou do Kalifornie, kde experimentoval s návykovými látkami. Skrze rozšířené vědomí hledal ideální uspořádání světa. Z atmosféry začátku 60. let vychází i Huxleyho pozdější román *Ostrov* (1961), který je opakem *Krásného nového světa*: jde o utopii, kde si každý může vyzkoušet více zaměstnání, vědomí rozšiřují přírodní drogy a děti vyrůstají v adopčním klubu, takže si mohou vybírat z rodičů, u kterých chtějí zrovna žít. Ve společnosti Ostrova platí sexuální svoboda, decentralizace moci, absence nadměrné spotřeby a těžkého průmyslu, kontrola porodnosti a ekologické vzdělávání. Na konci románu se vše zhroutí, když vnější síly provedou na tento pacifický ostrov invazi. Z této utopie v adaptaci na několika místech citujeme. Rovněž volně citujeme z knihy *Brave New World Revisited*, kterou napsal Huxley v roce 1958 jako myšlenkové pokračování svého slavného románu. V této esejisticky laděné knize se rovněž vymezuje proti centralizaci moci, vládní propagandě a zamýšlí se nad důsledky přelidnění.

„Z biologického hlediska je člověk umírněně společenský, nikoliv zcela sociální živočich – tvor podobný spíše vlkovi nebo slonovi než včele nebo mravenci. Ve své původní podobě se lidská společnost vůbec nepodobala včelímu úlu nebo mravenčí kolonii; byly to pouhé smečky. Civilizace je mimo jiné proces, v němž se primitivní smečky mění v hrubou a mechanickou obdobu organických společností sociálního hmyzu.“

Kdysi existovalo něco, čemu se říkalo demokracie. Takzvaná demokracie neboli vláda lidu se zrodila v Athénách. Vládnout ale směli pouze muži, žádné ženy. Vydělávali na práci otroků: manuálních dělníků, kteří za svou práci nedostávali žádné finanční ohodnocení. Neměli žádný přístup k zábavě. Otroci vykonávali manuální práci určenou pro málo inteligentní individua, ale stávalo se, že mezi nimi byly i Alfy nebo Bety. A ti, kteří vládli, byli často geneticky Gamy nebo Delty. Do pozice vedoucích a správců se dostávali díky nahromaděnému bohatství nebo vlivu své „rodiny“. Vládci pocházeli často z rodů se stejnými geny a tvořili tzv. dynastie, jako byli Kennedyové nebo Bushové.

Asi 2500 let po Athénách si lidé mysleli, že jsou lepší než otrokáři z dávných dob, ale pouze přesunuli otroky na jiné kontinenty, kde opět jedinci s inteligencí Bet a Alf pracovali na podřadných pozicích vhodných pro Epsilon. Není to barbarský přístup? Dnes už víme, že iluze takzvané svobody volby není důležitější než stabilní a spokojená společnost.

Stabilita, stabilita. Bez sociální stability není civilizace. A společenská stabilita neexistuje bez osobní stability. Sto sedmdesát let po zrození

našeho Freuda pána Žilo na Zemi osm miliard lidí. Příliš mnoho na její zdroje. Pak přišla válka ve východní Evropě, brzy se přidala Střední Asie a na zemi se rozpoutala světová válka. Strašlivá, dnes už zapomenutá zbraň zvaná atomová bomba naprosto fatálně zničila část světa. Na troskách tohoto věku byla stvořena naše sjednocená civilizace.

Počet lidí je nyní pod kontrolou, každý ví, kam patří. Všichni jsou teď spokojení. Všichni jsou teď krásní. Všichni jsou teď mladí. Všechna fyziologická stigmata stáří jsme odstranili. Práce, zábava. V šedesáti letech jsou naše síly a touhy stejné jako v sedmnácti. Dříve na světě existovaly problémy, kterým se říkalo konzumerismus a přelidnění. Lidé kvůli tomu byli nešťastní a nezdraví, otrávilí Zemi. Ted' je počet lidí na planetě stabilizován tak, aby byl v rovnováze s množstvím zdrojů. Naše technologie nám umožňují mít vše, co potřebujeme. Vezměte si pilulku a ukojte svůj hlad. Doplní vám všechny potřebné vitamíny a minerály. Nemusíme konzumovat věci, konzumujeme zážitky. Zábava a antikoncepce vytvářejí mír a stabilitu.

MONOLOG DELFI, KRÁSNÝ NOVÝ SVĚT

FOTO:
Patrik Borecký

TVŮRCI

JAAŠA KOCELI

Absolvoval studium divadelní režie a sociologie na Univerzitě v Lublani. V posledních deseti letech režíroval více než dvacet profesionálních inscenací v několika různých divadlech ve Slovinsku, Litvě, Maďarsku a Rumunsku. Mezi jeho poslední největší inscenace patří *Elektra* v Národním činoherním divadle v Kaunasu v Litvě, opera *Kouzelná flétna* W. A. Mozarta ve Slovinské národní opeře a baletu v Lublani, *5boys* Simony Semenič v maďarském divadle Weöres Sándor v Szombathely a Eurípidovy *Trojské ženy* ve Slovinském národním divadle v Nové Gorici, které zahajovaly ročník 2019 Mezinárodního festivalu antického řeckého dramatu na Kypru. Jeho nejnovější inscenacemi jsou *No Exit* od J. P. Sartre v Městském divadle v Lublani (2024), *Amazonky* v Lublaňském loutkovém divadle (2023), moderní opera *Zvuk* v Národní opeře (2022) a během covidové pauzy v roce 2021 také napsal vlastní hru *Příliš blízko*.

BARBORA HANČILOVÁ

Vystudovala obor činoherní dramaturgie na DAMU. Jako dramaturgyně působila v Divadle na Vinohradech (2016–2022) a Divadle X10 a pravidelně spolupracuje s režisérem Ondřejem Štefaňákem. Píše divadelní hry. Některé z nich uvedlo Švandovo divadlo (*Kai/Abe 2011*, *Trollové mezi námi*), Divadlo na Vinohradech (*Za dveřmi*), Divadlo DISK (*Kamarádi*) a Studio Mandragora (*Identity*). Účastnila se rezidence A studia Rubín Autor v domě. V roce 2020 byla nominována na Cenu divadelní kritiky za původní text *Za dveřmi*. Hra *Identity* vyhrála Dramatickou soutěž 2017 (dříve Cena Alfréda Radoka). V Městských divadlech pražských pracovala na inscenacích *Pupek Paříže*, *Bílá nemoc*, *Jak se vám líbí* a *Kuchyň*. Překládá z angličtiny (*Vosa*, *Leninovi balzamovači*, *Vedlejší účinky*).

DARJAN MIHAJLOVIĆ CERAR

Darjan Mihajlović Cerar je divadelní scénograf působící v Lublani ve Slovinsku. Od začátku své pro-

fesionální kariéry v roce 2011 pracoval ve většině slovinských kamenných divadel. V posledních letech pracoval také na projektech v Chorvatsku, Maďarsku, Litvě a nyní i v České republice.

Jeho přístup k prostorovému navrhování je architektonicky zaměřený. Jako vystudovaný architekt (Fakulta architektury na Univerzitě v Lublani) vychází z principů současného instalačního umění, designu a architektury.

Navrhoval scénografii pro představení většiny divadelních žánrů a různých druhů dramatické literatury: klasické hry (*Trojské ženy*), současná dramata (*3 zimy Teny Štivičić*), filmové scénáře adaptované pro jeviště (*Breathless: Now*), opery (*Kouzelná flétna* W. A. Mozarta), současný balet (*Srdcová záležitost*, choreografie R. Hribar a G. Luštek) a další divadelní formy.

TEREZA KOPECKÁ

Vystudovala dějiny umění na Karlově univerzitě a obor kostým a maska na pražské DAMU. Roční studijní stáž absolvovala v Itálii v Miláně na Accademia di Belle Arti di Brera. Mezi léty 2012–2013 se zúčastnila uměleckých rezidenčních pobytů: Watermill Center v New Yorku pod vedením Roberta Wilsona a Theatertreffen Internationales Forum v Berlíně. Jako výtvarnice kostýmů spolupracovala například s Farmou v jeskyni na inscenacích *Útočiště* a *Navzdyspolu*, s režisérem Jiřím Havelkou v SND na *Dnes večer nehráme* a *Elity*, v SKD Martin na *Zem pametá*, s režisérkou Veronikou Poldauf Riedlbauchovou na operách *Nabucco* a *La Traviata* pro Jihočeské divadlo, s Michalem Pěchoučkem ve Studiu Hrdinů na inscenacích *Zdání klame* a *Marbot*, v pražském Národním divadle spolupracovala na kostýmech pro inscenaci *Modrý pták*, s režisérkou Slávou Daubnerovou na opeře *Ariadna na Naxu* a v divadle Komédie pracovala na inscenaci *Roberto Zucco*. V Berlíně spolupracovala s režisérkou Evy Schubert na inscenaci *Golden Matters* a s maďarským režisérem Gaborem Hollos na inscenaci *Tartuffe* v Národním divadle v Szegedu.

Navrhla kostýmy k několika celovečerním filmům: *Manželé Stodolovi*, *Hranice lásky*, *Němá tajemství*, *Domestik* a další.

MIHA PETRIC

Miha Petric je kytarista, skladatel a učitel hudby z Lublaně. Je autorem hudby k více než padesáti filmům a divadelním hrám.

V roce 2017 získal prestižní ocenění na mezinárodním festivalu FIMUCINEMA za Nejlepší hudbu k dokumentárnímu filmu roku 2017.

Je lídrem jazzové fusion skupiny Moonlight Sky. Miha Petric hraje klasickou hudbu v kytarovém duu s Ravim Shresthou, vystupuje v etno skupině s makedonskou zpěvačkou Martou Kosturskou a spolupracuje s výjimečným Željkiem Zuberem, baskytaristou Robbena Forda, Whitney Huston a Jay-Z. Je lídrem evropské kapely africké superstar Wiyala, se kterou koncertuje po celé Evropě. Během své kariéry vystoupil na nespočtu koncertů, festivalů, klubů a protokolárních akcí ve Slovinsku, Rakousku, Maďarsku, Chorvatsku, Švýcarsku, Německu, Nizozemsku, Norsku, Itálii, Anglii, Ghaně, České republice... Je autorem hudby pro národní divadla v Itálii, Chorvatsku, Slovinsku, Rumunsku, Litvě a Maďarsku.

TAJDA PODOBNIK

Tajda Podobnik působí jako tanečnice, choreografka, asistentka režie, asistentka choreografie a cirkusová artistka ve Slovinsku i v zahraničí. Vystudovala bakalářský obor na Akademii pro tanec v Lublani a magisterský obor Pohybové umění na Akademii pro divadlo, rozhlas, film a televizi v Lublani. Spolupracovala s mnoha renomovanými choreografy a uměleckými kolektivy napříč různými uměleckými formami. Od roku 2015 se podílela s Jašou Kocelim a jeho uměleckým týmem na mnoha divadelních, operních a kulturních produkcích ve Slovinsku, Litvě a Maďarsku. Jejich další projekt se uskuteční v Srbsku.

KAMILA KRBCOVÁ

Studovala dramaturgii a režii na DAMU. Jako autorská dramaturgyně se podílela na vzniku řady inscenací, spolupracovala s Divadlem pod Palmovkou (*Hrabe ti? aneb Hrabal*), Studiem Ypsilon (*Zábava*) nebo s Městskými divadly pražskými (*Kuchyň*). Je spoluzakladatelkou Divadla MASO. S režisérem Adamem Skalou dlouhodobě spolupracuje na autorských inscenacích (*Jak se dělá divadlo, Žranice, Zářez*). Věnuje se tvorbě pro děti, ať už spoluprací s Divadlem Minor (*Demokracie, Game*), nebo rodinným Festivalem Zlobení. Mimo divadlo se podílí na televizní i filmové tvorbě (ve fázi realizace i vývoje) a psaní.

HERCI

RADKA FIDLEROVÁ

Vystudovala DAMU v ročníku Libuše Havelkové a Františka Salzera. Na jevišti Karlovarského divadla se poprvé objevila již jako pětiletá. Se Zdenkem Potužilem a Miki Jelínkem patří k zakladatelům Divadla na okraji, kde působila až do ukončení jeho činnosti v roce 1987. Zde hrála například v inscenacích *Snídaně u Tiffanyho*, *Mladý muž a bílá velryba*, *Romeo a Julie*, *Lady Macbeth Mcenského újezdu*, *Švejci a Faust*. V roce 1993 na pozvání režiséra Zdenka Potužila přešla do Městských divadel pražských, kde dodnes účinkuje jako stálý host. Diváci ji mohou znát také z Divadla Na zábradlí, Divadla v Řeznické nebo Divadla Ta Fantastika. Věnuje se též pedagogické činnosti. Spolupracuje rovněž s alternativním souborem Depresivní děti touží po penězích. Ve filmu dostala největší příležitost v dramatu *Pavučina* z roku 1986.

TOMÁŠ HAVLÍNEK

Absolvoval hudební gymnázium a první divadelní zkušenosti získal v karlovarském Divadle Dagmar. Během studia herectví na pražské DAMU hostoval v Divadle pod Palmovkou a v Divadle na Vinohradech. Po absolutoriu v roce 2015 nastoupil do stálého angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde působil tři roky. Za roli Priora Waltera v inscenaci *Andělé v Americe* se dostal do širších nominací Cen Thálie 2019. Mezi jeho další výrazné role v MDP patří Hamlet, kníže Bolkonskij v dramatinizaci románu *Vojna a mír* nebo Chlestakov v *Revizorovi*. Kromě herectví se Tomáš Havlínek věnuje i hudbě. Spolupracuje se souborem Tygr v tísní a zahrál si i v mnoha filmech (*Americké dopisy, Jan Palach, Monstrum, Bohéma*, pohádka *Řachanda* ad.) a televizních seriálech, například úspěšných *Případech 1. oddělení*.

TEREZA HOF

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU. Mezi lety 2006 a 2010 byla v angažmá v Činoherním studiu Ústí nad Labem, působila také

ve Švandově divadle. Dlouhodobě spolupracuje s divadlem Studio Hrdinů (například inscenace *Skugga Baldur*, *Nomi*, *Měsíční kámen*), A studiem Rubín (*Ruka je osamělý lovec*, *Zakázané uvolnění*), v HaDivadle nazkoušela inscenaci *Zed'*. Na inscenacích *Skugga baldur*, *Měsíční kámen* a *Dotmy* (Chemické divadlo) se podílela také jako autorka. Od roku 2010 je silně propojena s Islandem a tamní uměleckou scénou. Stojí za vytvořením několika česko-islandských divadelních projektů. Hrála ve filmech *Domestik* (režie A. Sedlák), *A pak přišla láska* (režie Š. Holý), *Bůh s námi* (režie Z. Jiráský) a v seriálech *Mamon* a *Dáma a král*. Spolupracovala na mnoha audioknihách (*V pasti pohlaví*, *Růžka sama*, *Svatava* a další).

MARTINA JINDROVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU pod pedagogickým vedením Evy Salzmannové, Ondřeje Vetchého a Michala Dočekala. V Divadle DISK absolvovala rolemi Vrchní sestry v *Přeletu nad kukaččím hnízdem* a v autorské hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí*. Kromě angažmá v MDP je členkou souboru Ductus Deferens, objevila se i v imerzivních projektech divadla Pomezí. Spolupracuje s nezávislými divadly Kolonie nebo Depresivní děti touží po penězích. Natočila webové seriály *TBH* a *Adikts*. V Městských divadlech pražských účinkuje v inscenacích *Hamlet*, *Smrt obchodního cestujícího*, *Honzlová*, *Prasklej svět* a *Já, Johan**.

TOMÁŠ KRUTINA

Studoval herectví na činoherní katedře DAMU. Mezi absolventské inscenace, v nichž účinkoval, patří Camusovi *Spravedliví* v režii Róberta Štefančíka, *Žebrácká opera* v režii Kateřiny Volánkové a *Bang!* v režii Kláry Vosecké. V Městských divadlech pražských hraje v inscenacích *Jak se vám líbí*, *Geniální přítelkyně* a *Romeo a Julie*. Hrál v několika studentských filmech a představil se také v epizodních rolích v seriálech *Stíny v mlze* či *Jitřní záře*. Píše prózu a točí vlastní filmy.

RENÁTA MATĚJČKOVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU pod pedagogickým vedením Evy Salzmannové, Ondřeje Vetchého a Michala Dočekala. V Divadle DISK absolvovala v inscenacích *Platonov*, autorské hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí* a Shakespearově *Bouři*. Spolupracuje s ge-

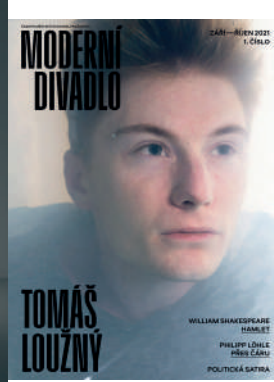
neračním divadelním spolkem Distheatranz, společně s divadlem Pomezí vytvořili autorskou imerzivní inscenaci *Lístky, prosím*. V Městských divadlech pražských účinkuje mj. v inscenacích *Smrt obchodního cestujícího* a *Vojna a mír* režiséra Michala Dočekala, dramatu Roberto Zucco maďarského režiséra Attily Vidnyánszkého ml. nebo v inscenacích *Geniální přítelkyně* a *Yerma* v režii Mariána Amslera.

TOMÁŠ WEISSER

V roce 2021 dokončil studium činoherního herectví na pražské DAMU. Ve školním Divadle DISK absolvoval například v roli Prospera v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková), jako Nikolaj Trilecký v Čechovově *Platonovi* (režie Jakub Korčák) nebo v *Digitálním podzemí* Kryštofa Pavelky v režii Evy Salzmannové. V Městských divadlech pražských účinkuje v inscenacích *Marat + Sade*, *Prasklej svět*, *Hamlet* a *Geniální přítelkyně*. Během studia hrál také ve dvou inscenacích generačního divadelního souboru Distheatranz. Spolupracoval i se studenty pražské FAMU či písecké FAMO.

VIKTOR DVOŘÁK

Po absolvování DAMU nastoupil do angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde se představil nejen na velké scéně, ale také v alternativním Studiu Hořící žirafy spjatém s osobností Davida Drábka. Po třech letech odešel do ostravského Divadla Petra Bezruče. V sezoně 2006/07 zde získal první místo v divácké anketě za mužský herecký výkon. A za roli Louise Aronsona v inscenaci *Andělé v Americe* režiséra Michala Dočekala v Městských divadlech pražských získal roku 2019 Cenu Thálie za mužský herecký výkon. Objevil se v seriálech *První republika*, *Zdivočelá země*, *České století*, *Kriminálka Anděl*, *Ordinace v růžové zahradě*, *Redakce* ad. Hrál také v pohádce *Tři bratři*, ve filmu Ireny Pavláškové *Pražské orgie* a ztělesnil postavu Václava Havla ve snímku Slávka Horáka *Havel*.

UDĚLEJTE SI RADOST

Máte rádi naše divadla a rádi byste si od nás odnesli víc než jen nezapomenutelný zážitek? Pak pro vás máme dobrou zprávu. Připravili jsme totiž novou kolekci dárkových předmětů. Můžete si koupit designový porcelán z dílny předního českého designéra Jiřího Pelcla nebo recyklovaný zápisník od Papelote, a to není všechno.

Kompletní nabídka na našem e-shopu:
<https://www.mestskadivadlaprazska.cz/e-shop/>

MODERNÍ DIVADLO

ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH
NEJEN O DIVADLE

Staňte se odběrateli a časopis vám pošleme na váš e-mail! K odběru se přihlašujte a čtěte online na www.mestskadivadlaprazska.cz. V tištěné podobě k dostání v divadlech ABC, Komedie a Rokoko.

KRONIKA MDP

Zjistěte o našich divadlech ještě víc v cyklu pravidelných pořadů věnovaných historii MDP, který se stále rozrůstá o nová témata.

Kronika Městských divadel pražských je cyklus pravidelných setkání s bohatou historií Městských divadel pražských. Je určený všem, kteří se zajímají o dějiny českého divadla a osobnosti s ním spojené.

DEJTE SI NĚCO NA ZUB

Zveme vás do našich divadelních kaváren, kde je připraven bohatý výběr občerstvení, které vám zpříjemní divadelní chvíle.

Pokud nechcete přestávku zbytečně trávit ve frontě, můžete využít možnosti zakoupit si občerstvení na přestávku předem. O pauze na vás bude vybrané občerstvení čekat přímo na stolku.

ALDOUS HUXLEY
KRÁSNÝ NOVÝ SVĚT

PREMIÉRA 23. 3. 2024 V DIVADLE KOMEDIE.

Devátá premiéra sezony 2023/24.
Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.
Ředitel Daniel Příbyl.
Umělecký šéf Michal Dočekal.
Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.
Program připravila Barbora Hančilová.
Grafická úprava Lucie Zelená.

Všechny citace z díla Williama Shakespeara pocházejí
z překladu Martina Hilského, kterému tímto děkujeme.

Poděkování patří také tlumočnickům Ondřeji Polákovi,
Kláře Witzany Hutkové a Marii Gemrichové.

Děkujeme za nahrávku Radku Melšovi
a Dismanovu rozhlasovému
dětskému souboru.

Děkujeme Velvyslanectví
Slovinské republiky v Praze.

Uváděno se souhlasem Aldous
and Laura Huxley Literary Trust
of Aldous Huxley c/o Georges
Brochart Inc. a Kristin Olson
Literary Agency s. r. o.

Veškerá práva vyhrazena.

Autorská práva k uvedení divadelní
adaptace v České republice zastupuje
Aura–Pont s.r.o., Veslařský ostrov 62,
147 00 Praha 4.

ŠŤASTNÍ ZDRAVÍ KRÁSNÍ PROPOJENÍ

REPUBLIC OF SLOVENIA
MINISTRY OF CULTURE

SLOVINSKÁ REPUBLIKA
VELVYSLANECTVÍ PRAHA

KOMEDIE MĚSTSKÁ
DIVADLA PRAŽSKÁ
RONOKOABC

bnt
attorneys
in CEE